

בית-משפט השלום בתל אביב-יפו

26 דצמבר 2024

ת"צ 20-04-21716 לז"נ היפרטוי בע"מ

לפני: כבוד השופט גיא הימן

התובעת: נועה לז"נ

נגד

הנתבעת: היפרטוי בע"מ, 514638303

בקשה לאישורו של הסדר-פשרה בתובענה

בשם התובעת: עו"ד עמית לז"נ, עו"ד שגיא רבינוביץ
בשם הנתבעת: עו"ד רונית סיטון-זלקינד
בשם היועצת
המשפטית לממשלה: עו"ד יובל ענבר (פרקליטות מחוז תל אביב – אזרחי)

פסק-דין (חלקי)

האישור לניהולה של תובענה ייצוגית

1. זו בקשה לאישורו של הסדר-פשרה בתובענה ייצוגית, שהגישו הצדדים לפי הוראותיהם של סעיפים 18 ו-19 לחוק תובענות ייצוגיות, התשס"ו-2006. בתאריך 13.7.2023, לאחר שמיעתן של ראיות, נעתרה הבקשה להגיש בהליך זה תובענה ייצוגית. עיקרי-המחלוקת באו באותה החלטה ואזכירם כאן. במוקד-התביעה עמדה טענה לפגיעה בזכות-הביטול של עסקת-מכר מרחוק, לפי סעיפים 14 ג ו-14 ט לחוק הגנת הצרכן, התשמ"א-1981.

הנתבעת לא עמדה בחבותה שלפי דין לאפשר לתובעת – מפעילת-המותג: "טויס אר אס" – לבטל קנייה של מוצרים, שנרכשו באתר-האינטרנט של הנתבעת בתאריך 30.3.2020. באתר-האינטרנט לא הוצג קישור, המאפשר ביטול מקוון. שיגור-הודעה ב"צור קשר" שבאתר התברר מבוי סתום. פניות בדואר אלקטרוני לא נענו. איש לא הרים את הטלפון. רשומה בדף פייסבוק שלה מיהרה הנתבעת למחוק וליתר-ביטחון היא גם חסמה את התובעת מכתובה בדף הזה. דרך אחת ויחידה לביטול הותירה הנתבעת פתוחה: הגעה, פיזית, אל אחד מסניפיה.

בית-משפט השלום בתל אביב-יפו

26 דצמבר 2024

ת"צ 20-04-21716 לוינ נ' היפרטוי בע"מ

2. התובענה אושרה – ייצוגית לאחר שהקדמתי ודחיתי את הטענה להיעדרו של תום-לב; טענה לפגם בייצוג בשל קרבת-המשפחה, שבין התובעת לבין בא-כוחה המייצג וטענה כי נדרשה פנייה מקדימה לנתבעת, קודם לכניסה בשעריו של בית-משפט זה. לגופם של דברים מצאתי כי יש לכאורה יסוד לחשש, שהנתבעת הפרה את הוראותיו של הפרק השלישי לחוק הגנת הצרכן, התשמ"א-1981 ונוגעות לעסקה של "מכר מרחוק". היא לא אפשרה לבטל עסקאות שכאלו לפי האמור בסעיף 14ט לחוק ובייחוד הפרה את החובה המורה: "לעניין עסקה שניתן להתקשר לגביה עם צרכן באינטרנט, ייצור עוסק בדף הראשי של אתר האינטרנט שלו קישור ייעודי שבאמצעותו ניתן לשלוח הודעת ביטול בהתאם להוראות סעיף קטן (א)(5), שימוקם באופן מובלט וברור". קישור כזה, קבעתי, נדרש לאפשר ביטול באמצעותה של פעולה מקוונת יחידה ופשוטה. עליו להיות בולט ומובן אפילו לצרכן, שאינו מורגל בעסקאות מקוונות. יש להציגו בעמוד הראשי של אתר-האינטרנט. ביטול באמצעותו צריך להיות קל לפחות כמו המנגנון האינטרנטי, המאפשר הזמנה מקוונת. הוא צריך לאפשר לצרכנית, שאינה חפצה עוד במוצר שרכשה – ובלבד שהיא עושה כן לפי מגבלות-הדין (סוג-העסקה ולוח-הזמנים האפשרי לביטולה) – לממש את בחירתה לבטל את רכישתו.

לא רק קישור ייעודי "שכחה" הנתבעת להציג, אלא שאי-המענה המתמשך לפניות-התובעת; שליחתה מאמצעי-קשר אחד לאחר; היעדר-אינדיקציה לכך שפנייתה נקראה והמשך-מימושה של העסקה אף לאחר קבלתה של אותה פנייה – היו לכאורה, כולם, הפרות של הדין הצרכני. הם העמידו על כנה עילה לתביעה אישית, בעוולה הנזיקית שלפי סעיף 31 לחוק.

3. הליך קיבוצי מן הסוג הזה נמצא מקום להתיר לאחר שנקבע כי עילה לכאורה זו עשויה להיות משותפת לשלוש קבוצות של צרכנים: אלה, שביקשו לשגר הודעת-ביטול מקוונת ולא יכלו; אלה, שאמנם שלחו הודעה כזו אך לא נענו תוך זמן סביר ואלה שלא יכלו, לפי עמדתה של הנתבעת, להסתפק בביטול מקוון אלא נדרשו לגשת אל החנות הפיזית. הוספתי וביארתי כי "לשאלה אם המבקשת סבלה את אותו נזק כיתר חברי-הקבוצה אין משמעות בעצם-הכרה בכוחה להגיש תובענה ייצוגית בשמם. אלא, על העילה להיות משותפת לחברי-הקבוצה, בנסיבותיו המסוימות של העניין" (פסקה 24 להחלטתי. ההדגשות הן במקור). כך, מצאתי, היה בפרשה זו. עוד הוכחה "אפשרות סבירה לכך, שבירורה של תובענה ייצוגית יעלה, לזכות-הקבוצה, את מרכיבין-הנזק הנטענים] ואת הקשר הסיבתי בין מעשיה או מחדליה של המשיבה לבינם" (שם), בפסקה 26). הנתבעת חויבה בהוצאות ובשכר-טרחה בבקשת-האישור, בסך כולל שלמעלה מ-28 אלף שקלים.

בית-משפט השלום בתל אביב-יפו

26 דצמבר 2024

ת"צ 20-04-21716 לוינ נ' היפרטוי בע"מ

הסדר-הפשרה

4. בתאריך 6.12.2023 הניחו הצדדים לפניו של בית-המשפט בקשה לאישורו של הסדר-פשרה בתובענה הייצוגית, שגובש במאמציה של המגשרת, עורכת-הדין חגית בלייברג. ההסדר הוגש לצרכי-פשרה בלבד, בלי שישתמע ממנו כי מי מהצדדים מותר על טענותיו או מודה באלו של האחר. הוסכם כי ביצועו לאחר שיאושר מקים לחברי-הקבוצה ויתור על תביעות וממילא מעשה בית-דין.

5. ההסדר הגדיר את חברי-הקבוצות הרלוונטיות, אלה: כל צרכניה של הנתבעת, שרכשו מוצרים בעסקאות של מכר מרחוק בתקופה שמיום 7.12.2020 עד יום 6.12.2023 ואחת משלושה: [1] כספם לא הוחזר במועד על אף שהודיעו על ביטול-העסקה; [2] הם נאלצו לוותר על ביטול-העסקה חרף רצונם לעשות כן וכך נאלצו לשלם על רכישתם או [3] הם ביטלו את הרכישה באמצעות הגנה, פיזית, לאיזה מסניפיה של הנתבעת ונדרשו בכך להשקעתם של זמן וכסף.

הסעד, שעליו הוסכם בעיצומה של מלחמת "חרבות ברזל", הוא התחייבותה של הנתבעת להעמיד פיצוי בדרך של תרומה "לילדי קווי העימות" והכוונה היא לילדים מהיישובים ב"עוטף עזה", לילדים בקו-העימות בצפון-הארץ ולילדים מ"כל יישוב אחר שתושביו נדרשו [בגלל המלחמה] להתפנות על ידי רשויות המדינה". זאת לפי הצהרתה של הנתבעת כי מאפייניהן של הקבוצות מקשות על זיהוי פרטני של חבריהן ובעקבות כך על פיצוים האישי של אלה. הוסכם כי הנתבעת תעמיד, לכל היותר תוך שנתיים ושלושה חודשים מיום-אישורו של ההסדר, משחקים וצעצועים מן המלאי שבסניפיה ובאתר-האינטרנט שלה, בשווי של 400 אלף שקלים, לפי מחירו של המוצר לצרכן במועד-התרומה. התרומה תועמד באמצעותם של גופים מאוגדים של הרשויות המקומיות שבתחומיהן היישובים הרלוונטיים או באמצעותן של עמותות רשומות. אי-מימושה של התרומה בידיהם של גורמים אלה יעמיד את יתרת-שווייה של התרומה, בתשלום כספי לקרן לניהול ולחלוקת כספים שלפי סעיף 27א לחוק תובענות ייצוגיות, התשס"ו-2006.

הנתבעת התחייבה לוודא כי באתר-האינטרנט שלה מוצג קישור ייעודי לביטול של עסקה של מכר מרחוק וכי, באופן כללי, היא מקיימת את הוראותיו של חוק הגנת הצרכן בנוגע לביטולן של עסקאות כאלו. יתקבל חוק מעדכן; תצא הלכה פסוקה מעדכנת תחת ידיו של בית-המשפט העליון או תיקבענה הוראות או הנחיות מעודכנות בידי של הממונה על הרשות להגנת הצרכן ולסחר הוגן – תנהג הנתבעת לפי אלה.

בית-משפט השלום בתל אביב-יפו

26 דצמבר 2024

ת"צ 20-04-21716 לוינ' ה' היפרטוי בע"מ

אשר לגמול לתובעת הייצוגית ולשכר-הטרח של באי-כוחה: הסכום הכולל הועמד על מאה אלף שקלים בתוספת מע"מ, שיחולקו: 80 אחוזים לשכר-טרח ו-20 אחוזים לגמול. אלה ישולמו, כך הוסכם, ב-12 תשלומים: עשרה הראשונים, בתשלום מדי חודש מיום אישורו של ההסדר ושני האחרונים לאחר שהנתבעת תודיע לבית-המשפט, בתצהיר, על השלמת-התחייבויותיה לפי הסדר זה. הנתבעת תשלם את המחצית הראשונה של האגרה ובית-המשפט ימחל על המחצית השנייה בשל הפשרה, הרצון לעודד פשרות והשלב הדיוני שאליו הגיע ההליך.

עמדת-המדינה

6. בתאריך 18.2.2024 הגישה היועצת המשפטית לממשלה, באמצעותה של פרקליטות מחוז תל אביב – אזרחי, התייחסות "ראשונית" להסדר. היועצת הנכבדה ביקשה להורות לצדדים להוסיף להסדר שבינם התייחסות לאופן-ביטולה של עסקה מן הסוג האמור בידי צרכנים, המבקשים לבטל את העסקה אך המוצרים שרכשו כבר יצאו את הנתבעת בדרכם אליהם. כבר למחרת הגישו הצדדים את התייחסותם והובהר כי צרכנים כאלה אינם נדרשים ולא יידרשו להגיע פיזית לאחד מסניפיה של הנתבעת לצורך עצם-הביטול, וגם לא לצורך-השבתם של המוצרים שהגיעו אליהם. את הביטול הם יוכלו לעשות בקישור הייעודי באתר ואת ההחזרה – בדואר רשום לכתובת-דואר של הנתבעת בראשון לציון.

ביום 6.8.2024 הוגשה התייחסותם המלאה של היועצת המשפטית הנכבדה לממשלה ושל הממונה על הרשות להגנת הצרכן ולסחר הוגן. גורמי-המדינה העלו מספר הסתייגויות ביחס למרכיבים פרטניים בהסדר, בהתאם לסעיף 18(א)(ד) לחוק תובענות ייצוגיות. ראשית הוער כי נכון יהא לעגן את ההתחייבות להשבת-מוצרים בדואר רשום באתר-האינטרנט של הנתבעת. התובעת, מצדה, הודיעה כי הדבר כבר נעשה.

בענינים של גמול ושל שכר-טרח סברה המדינה כי גזירתם בשיעור של 25 אחוזים משווי-הפיצוי אינה ראויה כשאינן מדובר בפיצוי בכסף ממש אלא בתרומה של מוצרים. פיצוי כספי, הוסבר, קולע יותר לתכליות אשר ביסודו של חוק תובענות ייצוגיות ומגשים טוב יותר את ענינה של הקבוצה. יש, אפוא, להפחית. לזאת השיבה התובעת כי המדינה התעלמה מתקדימיותה של התביעה ושל ההכרעות שכבר יצאו תחת ידיו של בית-המשפט בהליך זה; מההתייחסות, בהסדר-הפשרה, ל"תיקון-דרכיה" של הנתבעת ומהתועלת הגלומה בכך לא רק לחברי-הקבוצה אלא ללקוחות עתידיים. תרומה לנפגעי-המלחמה היא מטרה נעלה, שזכתה להכרה בפסיקותיהן של ערכאות. בפרט, אין מדובר בהסדר מהסוג, שכונה בפסיקה: "הסדר קופונים" (ע"א 1387/23

בית-משפט השלום בתל אביב-יפו

26 דצמבר 2024

ת"צ 20-04-21716 לוינ' ה' היפרטוי בע"מ

גינדי נ' הולמס פלייס אינטרנשיונל בע"מ, בפסקה השמינית לפסק-דינה של כבוד השופטת רות רונן (פורסם באתר הרשות השופטת 18.12.2023)) ומשמעותו כי מתן-הפיצוי כרוך בחיובם של הנהנים לרכוש מוצרים נוספים מן הנתבעת. עוד יש לתן את הדעת, כך סברה התובעת, להסכמתה לפרוס את התשלומים הללו לאורך זמן.

לבסוף, לא נמצא למדינה טעם לפטור את הנתבעת מנשיאה במחצית הנוספת של האגרה.

קביעותי

7. אתחיל מן המסקנה. לאחר שבחנתי את הסדר-הפשרה המתוקן ועיינתי בטענות הצדדים ובהערותיה של היועצת המשפטית לממשלה, סבורני כי ניתן לאשר את ההסדר, בכפוף לכמה תיקונים. הסדר-הפשרה נראה לי הוגן וראוי, לפי תוכנו המעודכן לאחר יישומן של התאמות והתייחסו, ישירות, להסתייגויותיה של המדינה.

8. הצדדים הודיעו כי לשיטתם לא נדרש למנות בודק. המדינה לא סברה אחרת ועמדה זו מקובלת עלי. סבורני כי יש להביא בחשבון, בקביעה שלא למנות בודק, את היקפה, הלא רחב, של התביעה; את טיבו של הפיצוי המוסכם – תרומה לצדדים שלישיים; את היכולת לתן מענה נדרש באמצעותו של שיקול-הדעת השיפוטי ואת היכולת, המוצעת בהסדר גופו, לוודא כי הוא מקוים כל צורכו. אמת, פרטי-הפרשה אינם מאפשרים חישובים מורכבים ואינם מחייבים כימות של מספרם של חברי-הקבוצה והערכה של הנזק הפרטני, שנגרם לכל אחד מהם (ת"צ (מחוזי תל אביב) 12-11-37460 נאוגאוקר נ' סודהסטרים ישראל בע"מ, בפסקה 15 לפסק-דינו של כבוד השופט יצחק ענבר (פורסם במאגרים 12.9.2013)). איני רואה צידוק, בנסיבות הללו, גם להשקעתן של העלויות, הכרוכות במינויו של בודק ולעיכוב, שמינויו יחולל בביצועו של פסק-הדין (ת"צ (מחוזי חיפה) 21-03-29134 אלון נ' פרפיומרי שיווק און ליינ בע"מ, בפסקה 34 לפסק-דינו של כבוד השופט מוחמד עלי (פורסם במאגרים 13.06.2022)).

9. לגופה של הסוגיה הצרכנית נמצא לי מקום לאשר את ההסדר כפי שהוגש, בצירוף התוספות לענין עיגונה, באתר-האינטרנט של הנתבעת, של אפשרות-ההשבה הפיזית בדואר רשום ושל יידוע על אודותיה. ההבהרה, מאתמול, לשאלתו של בית-המשפט אינה מותרת מקום לספק כי הצרכן יחויב להשיב מוצרים רק אם אלה הגיעו לידי, להבדיל ממצב ובו הם יצאו את מתקניה של הנתבעת אך טרם נמסרו לצרכן; הכוונה היא, בפרט, להימצאותם בדרך, אם במתקן של חברת-משלוחים, אם בידי של שליח וכיוצא באלו אפשרויות. הנוסח, שבפסקה השנייה להודעת-הצדדים מאתמול מעגן קביעה זו ודי בו.

עם זאת סברתי כי לא נכון, שפמקום אחד באתר יהא קישור לביטול ובמקום אחר – הסבר מה נדרש לעשות במוצרים, שהתקבלו, על מנת לממש את תוצאות-הביטול. ההסדר מאושר אפוא בכפוף לכך, שקביעה בנוסח שבהודעה מאתמול תופיע, גלויה לעיניו של הצרכן, באתר-האינטרנט עם הפעלתו של הקישור לביטול-מוצרים ולא רק בדף כללי, שענינו "תקנון" או "מדיניות-ביטולים" ושספק אם כל צרכן מודע לקיומו וטורח להעמיק בקריאתו.

10. בענין-האגרה אני מקבל את עמדתה של המדינה. לא מצאתי טעם מיוחד לפטור מתשלומה של המחצית השנייה. הרצון לעודד פשרות אינו מנוגד, בנסיבותיו של מקרה מן הסוג הזה, לחובה לשאת בעלותו של ההליך. בפרט נכון הדבר משהסדר-הפשרה גובש והונח לפניו של בית-המשפט רק לאחר שסוגה של התביעה אושר, בהחלטה מנומקת ומפורטת אשר ניתנה לאחר שמיעתן המקפת של ראיות. אם יש מקום לעודד פשרות הרי זה, בפרט, אלו המוצעות בשלב מוקדם ככל הניתן של ההליך. אחרת, בלי לגרוע מערכה החיובי של נכונות להתפשר, על נתבעים לדעת כי, לכל הפחות, את שתי המחציות של האגרה הם ישלמו.

11. אעיר, הערת-אגב, למה שקראתי בתשובתה של התובעת להתייחסות-המדינה: תהום פעורה, כך לשיטתי, בין בקשה להסתלקות מתובענה ייצוגית לבין בקשה לאישורו של הסדר-פשרה בה. לדעתי ויש לכך תימוכין בפסיקתן של ערכאות, הסתלקות צריכה להיות, ככלל ובקביעה גסה, לא מתוגמלת. מערך-התמריצים, השולל היחפזות בהגשתה של בקשה לאישורה של תובענה ייצוגית והעמדת-ענינם של חברי-הקבוצה מעל לאינטרס האישי של התובע ושל מייצגיו, אינו מתיישב, להבנתי, עם הסתלקות מתוגמלת. פני-הדברים הם שונים לחלוטין בבקשה לאישורו של הסדר-פשרה, בין – ועדיף – כזו שהוגשה בראשיתו של ההליך ובין שהוגשה לאחר אישורה של התובענה – ייצוגית. הסדרים כאלה יש לעודד שכן, ככלל, מצויה במ תועלת לחברי-הקבוצה ולציבור גם יחד. הגזירה – אינה שווה ובהתאם: אין ההסתלקות והפשרה מצויות, כל עיקר, על סולם אחד של תגמולים כספיים.

12. ענין אחרון זה מביאני למה שהוא, כנדמה, עיקר לתובעת ולבא-כוחה: הגמול ושכר-הטרח. העקרונות המנחים לפסיקתם של מרכיבים אלה קבועים בסעיפים 22 ו-23 לחוק תובענות ייצוגיות. סעיף 22 מורה כי בקביעת-הגמול נדרש בית-המשפט להביא בחשבון את מידת-הסיכון, שנטלה על עצמה התובעת המייצגת בהגשת-התביעה; את התועלת, שצמחה לחברי-הקבוצה ואת מידתה של החשיבות הציבורית של התובענה. סעיף 23, שעוסק בשכר-הטרח של באי-הכוח

בית-משפט השלום בתל אביב-יפו

26 דצמבר 2024

ת"צ 20-04-21716 לוינ' נ' היפרטוי בע"מ

המייצגים, מציג שיקולים דומים ומוסיף עליהם את המורכבות של ההליך; את ההוצאות, שנגרמו בייצוג; את האופן, שבו נוהל ההליך ואת הפער בין הסעדים שנתבעו לבין מה שנפסק. את שכר-הטרחה, נפסק, יש לקבוע בשיעור נתון מהפיצוי, שנפסק לחברי הקבוצה, תוך התחשבות בסד-השיקולים, שעיצב המחוקק ובכלל זה בשיעורו של הפיצוי שנפסק (ע"א 2046/10 עזבון המנוחה משה שמש נ' רייכרט, פ"ד סה(2) 689,681 (2012)). כבוד הנשיא אשר גרוניס קבע, לאמור:

"על כל סכום שנגבה בפועל עד לחמישה מיליון ש"ח, ייפסק לטובת בא הכוח המייצג שכר טרחה בשיעור של 25%; על כל סכום שנגבה בפועל בין חמישה מיליון ש"ח עד ל-10 מיליון ש"ח, ייפסק שכר טרחה בשיעור של 20% ועל כל סכום שנגבה בפועל מעל 10 מיליון ש"ח, ייפסק שכר טרחה 15%" (שם, בעמ' 692).

עיון בפסקי-דין של ערכאות מלמד כי בהסדרי-פשרה בתביעות ייצוגיות והסתכמו בפיצוי של עד כחצי מיליון ש"ח, נפסק לתובע המייצג גמול בטווח שבין שלושה לבין חמישה אחוזים מהסכום אשר בהסדר-הפשרה. לבא-כוחו נפסק סכום שבין 18 לבין 20 אחוזים (ראו, למשל, ת"צ (שלום תל אביב-יפו) 21-01-39072 קלב' נ' אר.ט.טס קורפוראשין בע"מ, בפסקה 26 לפסק-דינה של כבוד השופטת אפרת בוטני (פורסם במאגרים, 26.8.2023); ת"צ (מחוזי תל אביב) שיפמן נ' בנק אגוד לישראל בע"מ, פסק-דינו של כבוד השופט רחמים כהן (פורסם במאגרים, 19.10.2017); ת"צ (מחוזי חיפה) 20-11-25145 אלון נ' דניה קוסמטיקס בע"מ, בפסקה 37 לפסק-דינו של כבוד השופט עלי (פורסם במאגרים, 2.7.2023)).

13. מקובלים עלי חמישה טעמים שבעמדת-התובעת: העובדה, שבחלק מהסוגיות ונדונו בהחלטתי המאשרת, נדרשה בחינה שטרם נעשתה בפסיקה; העובדה, שאין מדובר בהסדר-"קופונים" אלא בהסדר של "תשלום" באמצעות תרומה; המשקל הערכי – אפילו לחברי-הקבוצה – של תרומה שכזו, כשהיא נעשית בעיצומן של מלחמה ושל השלכותיה הקשות ובעת, שבה משפחות נדרשות למאמצי-שיקום ובנייה מחדש של המסגרת הביתית; והשלב המתקדם, יחסית, שאליו הגיע ההליך ובו, אכתוב בשלישית, נשמעו ראיות ואושרה תובענה ייצוגית. החלטתו המנומקת של בית-המשפט בנדון שאבה, בין היתר ומטבע הדברים, ממאמצי-הייצוג, שהשקיעו באי-כוחה המלומדים של התובעת. חמישית מצאתי משקל ממשי לעובדה כי המחדל יתוקן לטובתם של צרכני-עתיד; אם כי איני מתעלם מכך, שמרכיב שכזה טבוע – אם כענין של תוצאה ואם כחלק מקביעותיו המחייבות של בית-המשפט – ברבים מהסדרי-הפשרה בתובענות ייצוגיות.

בית-משפט השלום בתל אביב-יפו

26 דצמבר 2024

ת"צ 20-04-21716 לוינ' ה' היפרטוי בע"מ

14. אטעים, בפרט, שתי נקודות. מנגנון של פיצוי בדרך של מתן-מוצרים עלול אמנם לעורר קשיים. הקושי המרכזי הוא "הערכת שוויו של פיצוי שניתן בדרך של תרומת מוצרים, שכן קיים פער בין שווי המוצר לצרכן לבין עלותו למוכר" (ת"צ 19-11-9272 לב לעיל, בפסקה 28). תרומה של מוצרים עשויה לשאת בחובה אפילו מרכיב של פרסום חיובי למעוול, באופן העלול להיתפש כהשתכרותו של חוטא מהתנהלותו הפגומה (ת"צ (מחוזי תל אביב) 17-03-5211 ש.ג. נ' פ.י. אמ. אי. סחר וייזום בע"מ, בפסקה 113 לפסק-דינו של כבוד השופט דורון חסדאי (פורסם במאגרים 4.12.2021)). שלישית יש חשש מפני כך, שתינתנה הטבות "שהגוף הנתבע ממילא תכנן לבצע" (ת"צ (מחוזי חיפה) 22-11-23810 מליוכין נ' סונוביה בע"מ, פסק-דינו של כבוד השופט עלי (פורסם במאגרים, 10.3.2024)).

15. אלא, שגם על כף המאזניים הנגדית מונח משקל לא מבוטל. ראשית, בחינה של הפער בין הפיצוי המוצע בהסדר-הפשרה לבין הסעד, שהיו עשויים חברי-הקבוצה לקבל אם היו ממשיכים לנהל את התביעה ולא מתפשרים, מעלה שמדובר בפיצוי סביר. בקביעה זו הבאתי בחשבון, מחד גיסא, את הקושי לכמת את הפגיעה הנקודתית בכל לקוח ומאיך גיסא את נקודת-המוצא העקרונית בפסיקה כי "יש לקחת בחשבון את האינטרס הקיים למבקש בהליך ייצוגי להעריך בְּתֵר את סכום הנזק לחברי הקבוצה" (שם, בפסקה 33). אמת, כבר בישיבה הראשונה העליתי באוזניה של התובעת חשש כי "סכום [התביעה] נראה סכום מופרז. יכול להיות שהסכום גבוה מדי" (פרוטוקול, בעמ' 1, ש' 20).

שנית, הסדר-הפשרה המוצע משיא תועלת לציבור הכללי. יש בו טעם רב בשעה, שהמוצרים הם משחקים וצעצועים וקהל-היעד שלהם הוא ילדים. שלישית, הסדר-הפשרה אינו מחמיץ שקילה סבירה של הסיכויים ו"הסיכונים" שעמדו לכל אחד מהצדדים אילו נמשכה התביעה והתבררה. בייחוד, לו המשיכה בניהולו של ההליך הייתה התובעת נדרשת להוכיח את שיעורו של הנזק, את סוגו ואת היקפו, כמו גם את הקשר הסיבתי בינו לבין מחדליה של הנתבעת. מלאכה זו עלולה הייתה להתברר לא פשוטה (ת"צ (מחוזי תל אביב) 15-08-14148 דבוש נ' "מאיר" חברה למכונות ומשאיות בע"מ, בפסקה 51 לפסק-דינו של כבוד השופט ח'אלד כבוב (פורסם במאגרים, 21.03.2021)).

16. ההסכמה בין הצדדים לפצות ילדים באזורי-הלחימה מתיישבת, בראייתי, עם דרישה למידה של זיקה בין חברי-הקבוצה המקורית של הנפגעים לבין ה"קבוצה", שתפוצה בפועל (ע"א 10085/08 תנובה – מרכז שיתופי לשיווק תוצרת חקלאית בישראל בע"מ נ' עזבון המנוח ראבי

בית-משפט השלום בתל אביב-יפו

26 דצמבר 2024

ת"צ 20-04-21716 לז"נ' היפרטוי בע"מ

17. בפסקה 59 לפסק-דינה של כבוד השופטת אסתר חיות (פורסם באתר הרשות השופטת 4.12.2011). לקוחות-המשיבה, שנפגעו מהליקויים במנגנון-הביטול של העסקה, היו הורים (או קרובים בדרך אחרת ל)ילדים ורכשו מוצרים עבורם. זאת ועוד, עם שנתבררו אימיה של המתקפה ושל האירועים העוקבים וככל, שהיו אלה קשים וכואבים יותר, כך הצטמצם המרחק, שקיים היה קודם לכן, בין ציבור-הנפגעים לבין הציבור הישראלי, ובתוכו גם עוסקים ותאגידים למינם וגם ציבור-לקוחותיהם, אשר ראו לעצמם חובה להירתם ולסייע במגוון של דרכים ומאמצים.

17. מחד גיסא, על מרכיבי-ה"תגמול" שבהסדר מכבידה ההבנה, והיא נחלתה של הפסיקה שאליה הפנתה המדינה, כי השווי ה"מוצהר" של התרופה לפגיעה, שכבר נגרמה, הוא נמוך מערכו של תשלום כסף לחברי-הקבוצה. כתבתי: המטרה טובה וגם חברי-הקבוצה עשויים לרוות נחת מחלקם בהגשמתה, ברם מענה ישיר לנזק הצרכני שלעבר – אין כאן. מאידך גיסא, שאלתי את עצמי איזה הסדר טוב יותר יכלו התובעת ומייצגיה להעמיד בהינתן הקושי להתחקות על חברי-הקבוצה ועל הנזק המדויק של החברים שבשתי האחרונות, מתוך שלוש קבוצות-המשנה אשר פורטו לעיל. אמת, ההסדר הולם בהתחשב בעובדה, שקיים קושי לזהות פרטנית את חברי-הקבוצות המדוברות. אמנם, דרך-המלך היא לפצות באופן אישי, במקום ובו ניתן לעשות כן, את חברי-הקבוצה אשר נפגעו מהעוולה. ברם ייתכנו מצבים ובהם, כמו בעניינינו, לא ניתן לפסוק פיצוי כספי פרטני. בכך עוסק סעיף 20(ג) לחוק תובענות ייצוגיות, שקובע כך:

"מצא בית-המשפט כי פיצוי כספי לחברי הקבוצה, כולם או חלקם, אינו מעשי בנסיבות העניין, בין משום שלא ניתן לזהותם ולבצע את התשלום בעלות סבירה ובין מסיבה אחרת, רשאי הוא להורות על מתן כל סעד אחר לטובת הקבוצה, כולה או חלקה, או לטובת הציבור, כפי שימצא לנכון בנסיבות העניין".

18. לבסוף, פרק-הזמן הממושך, שלאורכו תיפרש התרומה, גורע אמנם מערכו של הפיצוי; אלא שלא נחשפתי למצבה הכספי של הנתבעת וחשוב מכך: ניתן ליישם אמצעים לצמצום-הקושי, הכרוך בו לענין יישומו של ההסדר.

19. החלטתי, אפוא, להעמיד את מרכיבי-התגמול המאושרים על 25 אחוזים משווייה המוצהר של התרומה שתועמד ובמספר: 100 אלף ש"ח לפני מע"מ. בין התובעת לבין באי-הכוח אין, כנדמה, משמעות עמוקה להבחנה בין המרכיבים הללו ברם, מטעמי-המבוקש, מצאתי מקום להותיר את החלוקה כפי שהוצעה: 80 אחוזים בתוספת מע"מ לשכר-הטרחה של באי-הכוח ו-20 אחוזים, בתוספת מע"מ אם התובעת חבה בתשלומה, לתובעת הייצוגית.

בית-משפט השלום בתל אביב-יפו

26 דצמבר 2024

ת"צ 20-04-21716 לז"נ היפרטוי בע"מ

20. כדי להבטיח כי ההסדר יקוים, בפרט לאורו של פרק-הזמן הארוך שעליו הוסכם, אני מוסיף וקובע את עיגונה בהסדר-הפשרה של דרך-התשלום הבאה:

1. בתוך שישה חודשים מיום-פרסומו של ההסדר ברבים לפי הוראתו של סעיף 25(א)(4) לחוק תובענות ייצוגיות ולפי הסכמתם של הצדדים; שוב בתוך 12 חודשים ממועד-הפרסום ושוב בתום 24 חודשים, תגיש התובעת לבית-המשפט הודעה, מגובה בכל אסמכתה נדרשת לרבות תצהיר מתאים ואישור חשבונאי, בדבר סטטוס-הקיום של הסדר-הפשרה בידי-הנתבעת.

2. בשבוע הראשון לכל אחד מששת החודשים הראשונים שלאחר יום-הפרסום תשלם הנתבעת 1/12 משכר-הטרחה ומהגמול לבאי-הכוח ולתובעת, בהתאמה, באמצעותם של באי-הכוח.

3. ימצא בית-המשפט כי ההסדר מקוים כסדרו, תינתן החלטה המחייבת את הנתבעת להשלים עוד שלושה תשלומים חודשיים, כל אחד בסך 1/12 מן הסכום הכולל, בשבוע הראשון לכל אחד משלושה החודשים העוקבים. יושלם מימושו של ההסדר להנחת-דעתו של בית-המשפט, תינתן החלטה המורה על תשלומם, בשלושה תשלומים חודשיים שווים בחודשים העוקבים, של 3/12 החלקים האחרונים מהסכום הכולל, עד השלמתו למאה אחוזים משכר-הטרחה ומהגמול המוסכם.

21. בית-המשפט מבקש להביע את הערכתו לתובעת הייצוגית ולבאי-כוחה על הצפתה של הסוגיה נושא-ההליך; ואת הנתבעת על הטיפול, המקדם הגינות ביחסיה עם לקוחותיה העתידיים.

22. לא יאוחר מיום 9.1.2025 יגישו הצדדים לבית-המשפט הסדר-פשרה מתוקן לפי מה, שאושר בפסק-דין חלקי זה, לשם אישורו הסופי ומתן-הוראה לפרסומו ולהודיעו כחוק.

בהתחשב בהסכמה שבין הצדדים ובכך, שהנתבעת ממילא חויבה בהוצאות בשלב אישורה של התובענה, לא ייעשה צו נוסף להוצאות. המזכירות תוודא חיוב במחצית השנייה של אגרת-ההליך. כאמור, הנתבעת היא שתישא בחיוב זה.

המזכירות תקבע תזכורת פנימית ליום 10.1.2025.

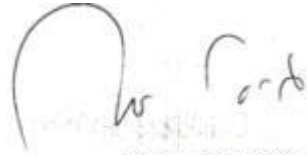

בית-משפט השלום בתל אביב-יפו

26 דצמבר 2024

ת"צ 20-04-21716 לזין נ' היפרטוי בע"מ

ניתן היום, כ"ה בכסלו התשפ"ה, 26 בדצמבר 2024, שלא במעמד-הצדדים.

גיא הימן, שופט

